

1/2020

Entäs my?

Rintasyöpä pysäytti

Onnettomuuden jälkeen hengissä

Eela, pieni ihme

Entäs nyt?

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA

Riina Peltomäki

TOIMITTAJAT

Sami Lahti
Tapio Koivisto
Laura Peltomäki

LEHDEN TAITTO

Riina Peltomäki

YHTEYSTIEDOT

info@phsrk.fi

PAINOPAIKKA

SkyPrint Myllypaino

KUSTANTAJA

Pomarkun helluntaiseurakunta

INFOA LEHDESTÄ

Entäs nyt? -lehti on lahja sinulle. Lehden tarkoitus on tuoda sinulle hengellistä ajateltavaa ja luettavaa yhteiskuntaamme ja koko maailmaa koettelevan kriisin keskellä.

Lehteen on koottu mm. henkilökuvia ja muutostarinoita antamaan sinulle toivoa ja rohkaisua.

SISÄLLYS

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Totta vai tarua?
- 6 Rintasyöpä laitto arvot uusiksi
- 9 Karanteenioloissakin turva on Jumalassa
- 10 Epävarmuudesta vahvaan itsetuntoon
- 13 Horjumaton
- 14 Moottoripyöräonnettomuudesta selviytyminen oli Jumalan ihme
- 16 Tapio Koivisto selvisi masennuksesta
- 18 Eela-vauva muutti nuorenparin elämän
- 21 Miten selviytyä epävarmoissa olosuhteissa?
- 22 Raamattu antaa täsmällisen ja totuudellisen ilmoituksen
- 23 Uskon ABC+

KAIPAATKO RUKOUSAPUA?

Kaipaatko keskustelu- tai rukousapua?

Voit ottaa yhteyttä puhelimitse tai WhatsAppilla numeroon: 045 - 783 26 990 tai sähköpostilla osoitteeseen: yhteys@phsrk.fi

Pomarkun helluntaiseurakunnan yhteyshenkilö

Henri Peltomäki
050-5586325
info@pomarkunhelluntaisrk.fi
info@phsrk.fi

PÄÄKIRJOITUS

Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala

Ympäröivä maailma on muuttunut silmänräpäyksessä täysin toisenlaiseksi. Vielä hetki sitten saimme elää yltäkylläisyyden ja tasapainon keskellä, mutta yhtäkkiä olemme joutuneet miettimään uudelleen elämämme arvoja ja perustaa.

Moni meistä on viime päivien aikana ristinyt kätensä huomattuaan, että kun talous, terveys, lähimmäiset, työ ja toivo tulevaisuudesta otetaan pois, jääme lopulta aika yksin. Kaikki se, mistä olemme aiemmin saaneet turvaa, ei olekaan sitä meille antanut, kun kohtaamme todellisen hädän.

Silloin kun epätoivo uhkaa täyttää mielemme, palaamme alkujuurille. Omassatunnossamme meistä jokainen tuntee ja tietää, että on olemassa ikiaikojen Jumala. Hän on meidän turvamme myös tämän hädän keskellä. Hän on luvannut aina seistä vierellämme, jos vain Häneen turvaamme.

Riina Peltomäki

TOTTA VAI TARUA?

Ihmiset ovat aina kääntyneet korkeampien voimien puoleen hädän hetkellä. Kristityille tämä voima on jo tuhansien vuosien ajan ollut Jumala. Elämme tälläkin hetkellä hyvin poikkeuksellisia aikoja, ja juuri nyt tuntuisi olevan enemmän kuin sopiva hetki pyytää niitä ylluonnollisia apuja tähän hätään - paitsi, että emme halua tehdä niin.

Meillä on monta hyvää syytä siihen, miksi emme halua sekaantua näihin kristillisiin arvoihin ja ajatuksiin. Monta syytä siihen, miksi haluamme pysyä erossa Jumalasta. Saatamme nähdä tekopyhyttä ympärillämme: kristityiksi itseään tituleeraavat sanovat toista ja tekevät toista. Voimme lehdistä lukea, kuinka taas joku pappi jäi kiinni hyväksikäytöstä. Ja sitä paitsi Jumalan ja Jeesuksen nimissä on ihmisiä tapettu lukemattomia määriä kautta ihmiskunnan historian.

Mutta onko mikään näistä edellä mainituista Jumalan vika? Jeesus ei ole käskenyt tappaa ketään hänen nimissään. Jumala ei missään nimessä sallisi hyväksikäyttöä ja lisäksi Raamatun mukaan Hän itse vihaa tekopyhyyttä varmasti sinuakin enemmän. Olemme ahkeria keksimään syitä sille, miksi Jumala olisi satua. Samaan aikaan koemme tarvetta keksiä perusteluja sille, miksi Hän ei ole kaikkivoipa tai miksi Hän ei ole niin rakastava kuin seurakunnissa väitetään. Tästä hyvänä esimerkkinä toimii evoluutioteoria. Teoria, jonka perustavanlaatuinen tarkoitus on todistaa, että maailma ei ole luomistyön tulos. Vielä 2020-luvullakin käytämme huomattavan määrän resursseja Jumalan olemassaolon kiistämiseen. Eikä tämä teoria silti vieläkään kerro aukottomasti siitä, ettei Jumalaa ole. Enemmän tämä kertoo tarpeestamme kiistää Hänen olemassaolonsa.

Vasta kun luovumme tarpeestamme olla uskomatta Jumalaan, vasta silloin voimme objektiivisemmin alkaa tutkia sitä, mikä on totta. Koetelkaa kaikkea ja pitäkää se, mikä on hyvää. Näin Raamattu meitä opastaa (1.Tess. 5:21). Vasta lukemalla ja tutkimalla Raamattua voit tehdä johtopäätöksen siitä, onko sen sanoma totta vai ei. Olet jo nyt matkalla terveeseen tiehen ulos skeptisistä lukiessasi tätä lehteä. Seuraavaksi kehotan sinua avaamaan Raamatun. Tutki ja päättele itse, onko sen sanoma uskomisen arvoinen. Minä uskon niin. Vielä yli vuosikymmenen tutkimisen jälkeen, minä uskon.

Laura Peltomäki

Kirjoittaja on ikuinen kyseenalaistaja, joka luki itsensä elämäkatsomustiedon opettajaksi varmistaakseen, ettei huijaa itseään ja muita Raamatulla.

*Vasta lukemalla ja
tutkimalla Raamattua voit
tehdä johtopäätöksen siitä,
onko sen sanoma totta vai ei.*

LAURA PELTOMÄKI

Rintasyöpä laittoi arvot uusiksi

TEKSTI
RIINA PELTOMÄKI

Kankaanpäässä syntynyt, sittemmin Vantaalla, Kivistössä ja Myyrmäessä kasvanut Tarja Pakkala on muuttanut Siikaisiin jo muutama vuosikymmen sitten. Lapsuudenkoti oli tavallinen luterilainen perhe, jonka käsitys hengellisistä asioista koostui joulukirkoista, ristiäisistä ja muista perinteisistä kristillisistä juhlista.

- Mummu opetti iltarukoukset, ja kesällä sunnuntaisin oli pyhäkoulu. Rippikoulua käydessä alkoi hengelliset asiat kiinnostaa, mutta en saanut silloin keneltäkään ohjausta niiden suhteen, Tarja muistelee.

Hän opiskeli lähihoitajan ja liiketalouden perustutkinnot ja on ehtinyt jo tovin käydä myös niin sanottua elämäkoulu. Vuonna 1976 Kankaanpään torilla Tarja törmäsi tulevaan puolisoonsa Artoon. Häitä vietettiin 1978. Pariskunnalla on kaksi lasta, Sami ja Jenni. Perhepiiriin kuuluvat myös "ihanaat elämän jälkiruoat", kuten Tarja kuvailee lämpimällä huumorillaan kolmea lastenlastaan.

- Arton kanssa takana on jo yli 40 vuotta yhdessä ja edelleen tahdotaan, Tarja kertoo.

- Työtaipaleellani sain uskovaisen työkaverin, Airin, joka pitkämielisesti jaksoi mulle puhua taivasasioista. Ja tietty appivanhemmat olivat suureksi siunaukseksi. He eivät puhuneet minulle hengellisistä asioista sanoilla vaan teoilla. Heidän rukouksensa kantoivat ja ovat kantaneet tähän asti, hän pohtii.

Tarja kertoo tehneensä uskonratkaisun täysin järkiratkaisuna eikä siihen liittynyt mitään ihmeellisiä tunteita. Hän oli oppinut tuntemaan Raamattua ja ymmärsi, että hän ei omien tekojensa kautta ole taivaskelpoinen, vaan tarvitsee siihen Jeesuksen sovitustyötä.

- Uskoontuloni alkumetreillä olin mahdottoman tahditon. Olin enemmän innokas kuin älykäs. Mutta onneksi vuosi vuodelta on tullut kasvua, ja kasvuahan se edelleenkin on. Suhde Jumalaan syvenee, kun ikää tulee, hän tietää.

- Välillä etäännyin uskonasioista, mutta viimeisten vuosien ja kuukausien aikana olen saanut uskostani kiinni uudestaan. Siitä olen äärimmäisen kiitollinen Jumalalle. Voin sanoa, että hyvin pyyhkii kaikesta huolimatta. Sain palata omaan kotiseurakuntaani ja pääsin palvelemaan vanhaan tehtävääni, köökkiin ja siivoamaan! tarmokas nainen toteaa ilahtuneena.

Rutiinitarkastus pysäytti

- Toukokuulla 2019 kävin mammo-
grafiassa, jossa nähtiin muutos.
Kesäkuussa varmistui, että kyseessä oli
pahalaatuinen kasvain, joka oli levinnyt
kainaloon kahteen vartijaimu-
solmukkeeseen. Se oli todellinen pommi!
Ajattelin ekaksi, että kylläpä sain 60-
vuotislahjan ja taisin sanoa Jumalallekin,
että nonni, mites nyt sitte jatketaan? Mutta
onneksi Jumala on luonut meidät niin
hienosti, ettei asian vakavuus päässyt
vaikuttamaan masentavasti, vaan mielen
oma puolustusmekanismi lyö tuollaisessa
vaiheessa päälle, Tarja kuvailee lähes vuosi
sitten kohtaamansa sairauden aiheuttamia
ajatuksia.

- Ennen sairastumistani terveys oli kuin
itsestäänselvyyks. Olin aina ollut terve. Toki
joka päivä pyysin terveyttä ja varjelusta,
mutta terveenä ihminen ei huomaa sen
tärkeyttä. Kaikki sanovat, että terveys on
numero yksi, mutta väitän, että kun omalla
kohdalla kohtaa vakavan sairastumisen,
terveyden merkitys muuttuu todeksi ja se
muuttaa ajattelua, kiteyttää Tarja.

Tarja joutui kohtaamaan elämän karun todellisuuden sairastuessaan rintasyöpään. Elämä ei olekaan ikuista.

Sairastuminen ja sen aiheuttamat hoidot ovat varjostaneet Pakkaloiden elämää viimeisten kuukausien aikana. Aluksi Tarjalle tehtiin paljon tutkimuksia, kokeita ja näytteitä. Hän kävi läpi kaksi leikkausta, sytostaatti- ja sädehoidot. Niiden myötä hän joutui kokemaan vaikeita vaiheita, kuten hiusten lähdön ja kynsien irtoamisen. Lisäksi oli tietenkin pahoinvointia, kovia särkyjä, käsittämätön väsymys ja karanteeni infektiovaaran vuoksi. Varsinainen toipuminen on vasta alkanut ja ottaa aikaa. Tarja olettaa raskaimman vaiheen olevan edessä, kun pitää käsitellä asia myös henkisesti.

**"EN OLE MISSÄÄN
VAIHEESSA
PELÄNNYT
KUOLEMAA, KOSKA
TIEDÄN, ETTÄ OLEN
MATKALLA
JUMALAN LUO."**

Tarja Pakkala

- En ole missään vaiheessa pelännyt kuolemaa, koska tiedän, että olen matkalla Jumalan luo. Olen menossa kohti parempaa. Toki suhtaudun kunnioituksella kuolemaan, mutta meidän päivämme ovat Jumalan käsissä, kuvailee Tarja syvää luottamustaan Jumalan rakkauteen ja huolenpitoon.

- Sairastumisen aikana olin luonnollisesti huolissani siitä, miten selviäisin hoidoista ja onko tämä syöpä parannettavissa. Mietin, miten perhe kestää tämän, ja toki oma jaksaminen huolestutti. Mutta sain toivoa kaiken keskellä rukouksesta ja luottamuksestani Jumalaan. Uskon, että kaikki, mitä tapahtuu ovat minulle sallittuja, enkä voi omalla murehtimiselläni asioita muuksi muuttaa, Tarja uskoo.

Sairaus lähensi Jumalan kanssa

Hän kertoo myös, miten monet sadat esirukoukset ovat kantaneet vaikeuksien aikana. Tukena ovat olleet ystävät sekä perhe, joka huolehti hänestä kokonaisvaltaisesti. Pojanpojat, Sisu ja Sampo toivat hänelle muuta ajateltavaa päiviin. Tytär, Jenni, jaksoi olla äitinsä mukana jokaisessa tutkimuksessa ja näytteenotossa ja huolehti kaikki sairaalajakäynteihin liittyvät asiat. Tarja kertoo, miten koko Pomarkun helluntaiseurakunta on ollut hienosti hänen rinnallaan rukoillen ja muistanut häntä eri tavoin, eikä häntä ole pelätty, vaan on uskallettu tulla lähelle. Rinnalla kulkemisesta hän haluaakin lämpimästi kiittää kaikkia ystäviään ja kotiseurakuntaansa.

- Olen sairauden myötä lähentynyt Jumalan kanssa. Minulla on ollut aikaa lukea Raamatun sanaa, rukoilla ja käydä hyviä keskusteluja hengellisistä asioista. Uskon, että kaikella on tarkoituksensa. Alusta asti olen ajatellut, että jos joskus voisin olla rinnallakulkijana jollekin, niin tämäkin kokemus oli tarpeen, kuvailee raskaiden vaiheiden läpi kulkenut vahva nainen.

- Asenteeni terveyteen on muuttunut. Tiedän, että ei tarvita kuin pieni hetki ja terveytensä voi menettää! Osaan olla eri tavalla kiitollinen joka päivästä. Turha touhuaminen ja sählääminen on jäänyt pois. Tärkeintä on osata huolehtia itsestään ja jaksamisestaan, hän tietää.

- Ilman Jumalaa olisin varmasti katkeroitunut ja kysellyt sitä "Miksi?"-kysymystä. En uskaltaisi elää hetkeäkään ilman Jumalaa ja uskoani häneen. Raamatussa sanotaan, että Jeesus kanto kaikki sairautemme ristille. Mielestäni se tarkoittaa kokonaisvaltaista armoa ja pelastusta meille kaikille, jotka tahdomme vastaanottaa Jumalan rakkauden ja uskoa ristin työhön. Ristillä kannettiin meidän jokaisen sairaudet mutta myös synnit. Ihminen ei voi ymmärtää täydellisesti tämän työn suuruutta, Tarja kuvailee kunnioittaen Jeesuksen pelastustyötä.

TEKSTI MARJA PELTOMÄKI

KARANTEENIOLOISSAKIN TURVA ON JUMALASSA

“Rauhan minä jätän teille: minun rauhani — sen minä annan teille. En minä anna teille niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö.” (Joh. 14:27.)

Tuntuuko tämä raamatunpaikka liialliselta sanonnalta tänään, kun koko maailma on aivan sekaisin, vailla mitään varmaa vakautta tulevaisuudestamme? Kuitenkin Taivaallinen Isämme on Pojassaan luvannut meille tulevaisuuden ja toivon.

Täällä karanteenioloissa olemme mieheni kanssa kuin kuka tahansa teistä näinä aikoina. Nuorena otimme elämäämme Jeesuksen, joka on luvannut olla omiensa kanssa joka päivä. Hän on osoittautunut hyväksi johdattajaksi ja Hän on ollut apunamme hyvinä ja huonoina päivinä. Hän on antanut turvallisuudentunnon ja rauhansa, niinkuin on luvannut.

“Elämme tänään jokainen omaa ainutlaatuisia elämäämme ja jokainen meistä tekee omat valintansa. Tämä ajallinen elämä on annettu meille sitä varten, että etsisimme täällä Jeesusta pelastajaksemme ja syntiemme sovittajaksi ja saisimme ikuisen elämän Jeesuksen luona.

Jeesus on sinunkin lähelläsi juuri nyt ja kolkuttaa sydämesi ovella päästäkseen sisälle. Voi olla, että kaikki asiamme eivät hetkessä muutu, mutta vaikeimpinakin päivinä saamme turvautua Häneen.

Sinä, jolla nyt on ahdistusta tai pelkoa, tule sisälle Jeesuksen anteeksiantoon. Huuda Häntä avuksesi ja Hän voi auttaa. Ole rehellinen ja vilpitön etsiessäsi Jumalaa ja anna ehdoita ja kokonaan itsesi Jeesukselle, jolla on kaikki valta tänäkin aikana.

Siunausta elämäsi!

Epävarmuudesta vahvaan itsetuntoon

TEKSTI PAULIINA KÄHTÄVÄ

Synnyin ja kasvin Pomarkussa rakastavien ja ihanien vanhempien ainoana lapsena. Isovanhempani olivat hartaita uskovia ja uskon, että heidän rukouksensa ovat kantaneet minua koko elämäni. Koko ala-asteen ajan olin koulukiusattu ja itsetuntoni oli huono. Haluan kiittää vanhempiani ja kaikkia rakkaita siitä tuesta ja huolenpidosta, jota minulle olette antaneet noina vaikeina vuosina ja annatte edelleen. Jo lapsena kuulin kertomuksia Jumalasta, kun kävin seurakuntien kerhoissa ja lastenleireillä, mutta minulle ne taisivat olla tuolloin vain kertomuksia.

Rippikoulussa sitten aloin kiinnostua uskonasioista. Erityisesti minua kosketti ajatus siitä, että Jumala rakastaa minua juuri sellaisena kuin olen, vaikka muut ihmiset olisivat mitä mieltä tahansa. Koin myös hyvin vahvasti, että olen syntinen ja tarvitsen anteeksiantoa. Pelkäsin joutuvani helvettiin ja haaveilin taivaasta, ihanasta kultakaupungista, jossa ei ole kyyneliä. Rippikoulun jälkeen lähdin rippileirille Ahvenanmaalle. Siellä rantakalliolla auringon laskeutumisessa annoin elämäni Jeesukselle. Tuossa hetkessä koin sellaista rauhaa ja Jumalan rakkautta, jota en koskaan ennen ollut kokenut. Tuntui, kuin voisin lähteä leijumaan, niin kevyt olo minulla oli. Oli, kuin raskas reppu olisi pudonnut pois harteiltani, kun kaikki syntini pyyhittiin pois.

Tuosta hetkestä on pian 15 vuotta. Vaikka vuosien varrella on monesti tuntunut siltä, että Jumala on kovin kaukana, Hän ei milloinkaan ole hylännyt. Olen saanut elämässäni kokea useita kertoja Jumalan yliluonnollista huolenpitoa. Hän on korjannut koulukiusatun lapsen huonon itsetunnon vahvaksi itseään kunnioittavan nuoren naisen itsetunnoksi. Hän on pitänyt huolta siitä, että opiskelijana välillä tiukassakin taloudellisessa tilanteessa on pärjätty. Hän on antanut minulle rakastavan aviomiehen ja kaksi tervettä tytärtä. Hän on tuonut lohdutuksen rakkaan ystävän kuoleman jälkeen. Hän on antanut rukousvastauksena työpaikan, oikeastaan useita.

**"Olen joutunut pyytämään
anteeksi jo liian monta kertaa
ja minusta on tuntunut siltä,
ettei Jumala enää voi minulle
anteeksi antaa."**

PAULIINA KÄHTÄVÄ

Pauliinan perheeseen kuuluu aviomies ja kaksi ihanaa tytärtä.

Useita kertoja olen ristinyt käteni ja itkenyt Jumalalta anteeksiantoa, kun jälleen kerran olen langennut samoihin synteihin, joita olen joutunut pyytämään anteeksi jo liian monta kertaa ja minusta on tuntunut siltä, ettei Jumala enää voi minulle anteeksi antaa. Tällöin Jumala on nostanut minut ylös sieltä itsesäälän ja syntihäpeän syvästä suosta ja sanonut: "Sinä olet minun rakas lapseni".

Niissä hetkissä, kun minua on pelottanut tai ahdistanut, kun olen ollut epävarma, Jumala on laskenut sydämelleni sellaisen rauhan, jota ei ihmisjärjellä voi mitenkään selittää. Myös tänään, kun koko maailma kuohuu ympärillä ja pandemia luo epävarmuutta huomista, minä luotan Jumalan huolenpitoon. Raamatussa Jeesus sanoo: "Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon." (Joh 14:27.)

"Sinä olet minun rakas lapseni."

Toiveeni ja rukoukseni on, että Sinä, lukija, saisit löytää sen saman sisäisen rauhan, jota minä koen. Jumala on luvannut pitää huolen niistä, jotka Häneen uskovat ja Hän ei lupauksiaan peru. Tämä lupaus on tarjolla tänään juuri Sinulle, kun otat Jeesuksen vastaan henkilökohtaisena vapahtajanasi. Ole siunattu!

Pauliinan lempikohta Raamatusta
Psalmi 91.

Se, joka asuu Korkeimman suojassa ja yöpyy Kaikkivaltiaan varjossa, sanoo näin: »Sinä, Herra, olet linnani ja turvapaikkani. Jumalani, sinuun minä turvaan.»

Herra pelastaa sinut linnustajan ansasta ja pahan sanan vallasta. Hän levittää siipensä yllesi, ja sinä olet turvassa niiden alla. Hänen uskollisuutensa on sinulle muuri ja kilpi. Et pelkää yön kauhuja etkä päivällä lentävää nuolta, et ruttoa, joka liikkuu pimeässä, et tautia, joka riehuu keskellä päivää.

Vaikka viereltäsi kaatuisi tuhat miestä ja ympäriltäsi kymmenentuhatta, sinä säästyt. Saat omin silmin nähdä, miten kosto kohtaa jumalattomia. Sinun turvanasi on Herra, sinun kotisi on Korkeimman suojassa. Onnettomuus ei sinuun iske, mikään vitsaus ei uhkaa sinun majaasi.

Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua, missä ikinä kuljet, ja he kantavat sinua käsillään, ettet loukkaa jalkaasi kiveen. Sinä poljet jalkoihisi leijonan ja kyyn, tallaat maahan jalopeuran ja lohikäärmeen.

Herra sanoo: »Minä pelastan hänet, koska hän turvaa minuun. Hän tunnustaa minun nimeäni, siksi suojelen häntä. Kun hän huutaa minua, minä vastaan. Minä olen hänen tukenaan ahdingossa, pelastan hänet ja nostan taas kunniaan. Minä annan hänelle kyllästi elinpäiviä, hän saa nähdä, että minä autan häntä.»

Horjumaton

TEKSTI LAURA PELTOMÄKI

Matt. 7: 26-27 Kertoo tyhmästä miehestä, joka rakensi talonsa hiekalle. Kun myrsky saapui, miehen talo sortui maan tasalle saakka. Onko sinulla sellainen olo, että horjut? Tapahtuuko ympärilläsi sellaisia asioita, joita on hankala käsittää ja kohdata? Ehkä korona-virus ja sen aiheuttama kaaos kaikkialla maailmassa tuntuu siltä, että kaikki on sortumassa - maan tasalle saakka.

Maailmanjärjestys on pysynyt suhteellisen muuttumattomana jo vuosikymmenten ajan. Silloin tällöin on tullut toki kriisejä, jotka ovat päässeet ravistelemaan vallitsevaa järjestystä ja globaalia maailmaa, jossa kaikki liittyvät kaikkeen. Mikään

"Korona on kohdattava, mutta kuinka näin odottamaton ja arvaamaton vihollinen kohdataan? Tähän on olemassa vaihtoehto."

Laura Peltomäki

kohdattu ongelma ei silti ole lamaannuttanut koko systeemiä kuten nyt. Viimeistään rahalla kaikesta on aina selvitetty. Korona-virus on vastustajana toista maata. Tästä emme kovallakaan valuutalla selviä. Tarvitaan paljon aikaa, ja toisaalta mitä kauemmin odotamme, sitä kalliimmaksi tämä kurimus koko maailmalle käy - monessakin mielessä.

Korona on kohdattava, mutta kuinka näin odottamaton ja arvaamaton vihollinen kohdataan? Tähän on olemassa vaihtoehto.

Sen sijaan, että pyrimme etsimään turvaa ja suojaa maailmasta, me voimme etsiä turvamme Jumalasta. Juuri nyt lähellä pääsiäistä tämä on hyvä muistia. Joh. 3:16 kertoo meille: "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainutsyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." Kun valitsemme turvaksemme itseämme vahvemman puolustajan, olemme turvassa. Vaikka joudumme kohtaamaan tämän uuden ja vieraan vihollisen, me emme tee sitä yksin.

Matt. 7: 24-25 Kertoo järkevistä miehistä, joka rakensi talonsa kalliolle: Jokainen, joka kuulee nämä sanani ja tekee niiden mukaan, on kuin järkäs mies, joka rakensi talonsa kalliolle. Alkoi sataa, tulvavesi virtasi ja myrskytuuli pieksi taloa, mutta se ei sortunut, sillä se oli rakennettu kallioperustalle. Tyhmän miehen tavoin myös järkäs mies kohtasi saman myrskyn. Tulvavesi virtasi ja myrskytuuli pieksi kumpaakin taloa yhtä suurella voimalla, mutta taloista säästyivät ne, jotka olivat rakennettu horjumattomalle kallioperustalle. Hän itse haluaa puolustaa meitä ja turvata meitä, eikä meidän tarvitse tehdä muuta, kuin uskoa Häneen.

Moottoripyörä- onnettomuudesta selviytymisen oli Jumalan ihme

TEKSTI TAPIO KOIVISTO

38-vuotias nuorimies, paikallinen yrittäjä, Oskari Rajakangas, on monille tuttu kasvo Pomarkussa. Pienenä poikana Oskari sai kuulla Jeesuksesta isänsä lukiessa iltaisin Raamattua. Ennen nukkumaanmenoa luettiin iltarukous. Isän kanssa pääsi mukaan seurakunnan tilaisuuksiin ja samalla tuli pyhäkoulu ja seurakunnan kesäleiritkin tutuksi.

- Siinä koulunkäynnin alkaessa sain isoäidiltä kuvaraamatun. Tuota Raamattua isoäiti usein luki meille lapsille, Oskari kertoo lapsuutensa hengellisistä muistoista.

Nuorenmiehen kaipuu Jeesuksen luo oli kuitenkin aina ollut niin voimakas, että se sai hänet kulkemaan lähipaikkakuntien helluntaiseurakunnissa. Sieltä hän sai kavereita, joita oli myös kiva käydä seurakuntien tilaisuuksissa tapaamassa.

Parikymppisenä hengellinen etsintä oli jo siinä vaiheessa, että Jumala otti kiinni. Pomarkun ala-asteen kentällä oli helluntaiseurakunnan järjestämä telttakokous, hengellinen tilaisuus, jossa oli puhujana Ari Palmroth.

Jumala kehotti kolme kertaa

- Palmroth piti melko lyhyen puheen, jonka lopussa hän sai Jumalalta sanan, että täällä on joku, joka haluaa pelastua. Hän kehotti tulemaan alttarille tekemään parannusta Jeesuksen nimessä. Pian Palmroth jatkoi vielä, että voita pelkosi ja lähde alttarille. Edelleenkin en uskaltanut lähteä liikkeelle, vaikka tunsin sydämessäni, että nämä sanat eivät olleet lähtöisin ihmiseltä, vaan nyt oli kyse Jumalan kutsusta. Lopulta eräs paikalla ollut uskova tuli viereeni ja sanoi, että menetkö eteen. Hän oli saanut Jumalalta ilmoituksen, että hänen pitäisi tulla sanomaan nämä sanat minulle. Tarvittiin kolme kehotusta ja vasta sitten olin valmis ottamaan konkreettisen askeleen kohti Jumalaa. Alttarilla sain ottaa pelastuksen vastaan, tunnustaa syntisyyteni ja jättää koko elämäni Jeesuksen käsiin, Oskari Rajakangas kuvailee ratkaisun hetkeään.

Oskari tietää, että isoäidin rukoukset kantoivat häntä. Isoäiti oli rukoillut hänen, kuten muidenkin lastenlasten puolesta.

- Erään kerran joitakin vuosia sitten olin moottoripyöräilemässä Pomarkun Kivijärventiellä. Ajoin melko kovaa vauhtia mutkaan. Mutkassa oli irtosoraa, ja pyörä lähti luistamaan. Jotenkin onnistuin irrottamaan kahvoista. Pyörä jatkoi matkaansa suoraan metsään. Itse pyörin eri suuntaan tien toiseen reunaan. Pyörä meni romuksi, mutta itse selviydyin onnettomuudesta Jumalan varjeluksen avulla niin, että jouduin vain hetken aikaa käyttämään keppejä kävelyn apuna. Siinä olisi ollut aineksia paljon pahempaan, mutta tiedän, että Jeesus oli kanssani siinäkin hetkessä, kuten kaikissa muissakin, ja suojeli minua, Oskari todistaa Jumalan voimasta.

"Ajoin melko kovaa vauhtia mutkaan. Mutkassa oli irtosoraa, ja pyörä lähti luistamaan."

OSKARI RAJAKANGAS

Oskarin perheeseen kuuluu kaksi alakouluikäistä lasta ja vaimo. Perheen perustaminen on ollut hänelle merkityksellinen asia elämässään. Oskari koki, miten elämään tuli muutakin sisältöä kuin työ ja nukkuminen. Nyt hän on saanut jatkaa isoäitinsä perinteitä lukemalla perheeraamatun omille lapsilleen. Perheestä tuli yksi kantava voima arkeen. Oskari käy myös perheensä kanssa paikallisen helluntaiseurakunnan tilaisuuksissa, hoitaa miksausta vuorollaan ja bassokitarakin sopii hyvin käteen.

Jarmo Koivisto

SELVISI

MASENNUKSESTA

TEKSTI RIINA PELTOMÄKI

- Minulla ei ole mitään erityisiä uskovien perhesiteitä, paitsi mummu ja kummitäti olivat helluntailaisia. Koti oli "perusluterilainen". Kirkossa käytiin joskus ja jouluna, ja me lapset emme juuri silloinkaan. Kouluaikana muistan, miten uskonto oli täyttä pakkopullaa, varsinkin kun piti aina osata kaikki kertomukset ulkoa. Kävin rippikoulun ja pääsin ripille. Sain niin sanotun naimaluvan, kirkkohäät ja lapsetkin kastettiin. Lapset saivat kristillistä opetusta seurakunnan kerhossa ja partiossa ja kävivät rippikoulun, mutta muuten ei perheessämme harrastettu mitään uskonnollisia juttuja, Tapio Koivisto muistelee omaa lapsuuttaan ja omien lastensa vähäistä hengellistä kasvatusta.

Vuosi 1999 pysäytti

- Olin jo aiemmin kärsinyt masennuksesta, mutta vuonna 1999 jäin sairauslomalle sen vuoksi. Olin kova lukemaan kaikkia kirjoja, mutta silloin vaihdoin lukemisen jostain syystä Raamattuun. Tuota vihkiraamattua ei pahemmin ollut availtu kuluneiden 22 vuoden aikana. Siinä sitten sairauslomalla ollessani luin sen kuitenkin läpi ja muutenkin selailin, Tapio kertoo.

Hän etsi tuona aikana Jumalaa. Kuten jokaiselle ihmiselle, myös Tapion elämään Jumala oli asettanut ajanjakson, jolloin Jumala erityisesti häntä kutsui yhteyteensä. Tapiolla kului aikaa kolmisen vuotta, kun hän etsi masennuksen keskellä tarkoitusta elämäänsä. Lopulta jotain tapahtui, kun hän sai syntymäpäivälahjaksi kortin, jossa oli raamatunlause Ps. 34:13-15.

**"HÄN ETSI MASENNUKSEN
KESKELLÄ TARCOITUSTA
ELÄMÄÄNSÄ. LOPULTA
JOTAIN TAPAHTUI."**

- Tuo oli elämässäni toinen käännekohta, jolloin aloin oikein tosissani etsimään Jumalaa. Kävin Keski-Porin kirkon rukousilloissa ja Parkanossa Helga Mäkirannan kokouksissa sekä eri tilaisuuksissa ja sunnuntaisin kirkossa. Noin vuosi meni ja tein uskonratkaisun 2003 keväällä. Loppusyksystä kävin uskovien kasteella Porin Vapaakirkossa. Masennuskin parani melko pian uskoontuloni jälkeen, Tapio kertoo elämänsä suurista vaiheista.

Vielä 10 vuotta uskonratkaisun jälkeen hän eli ennemminkin uskonnollista elämää kuin elävää uskoa. Tapio pääsi uudelleen yhteyteen Jeesuksen kanssa vuonna 2012, kun hän alkoi viettää vaimonsa kanssa talvet Espanjassa ja liittyi siellä Turistikirkon jäseneksi. Hän pääsi auttamaan erilaisissa töissä seurakunnassa ja seurakuntalaisten parissa.

- Varsinainen hengellinen läpimurto tapahtui elokuussa 2019, kun olimme kylässä ja ennen kotiinlähtöä rukoiltiin ystävien kanssa. Sain tuossa hetkessä täytyä Pyhällä Hengellä ja jos joku, niin se oli valtavaa. Sain kielilläpuhumisen lahjan ja tunsin, että minusta alkoi raamatullisin termein sanottuna juosta elävän veden virrat, Tapio kuvailee hengellisen elämänsä kasvun hetkiä. Hän tietää, että kaikkien vaikeuksienkin keskellä Jumala kuulee, auttaa ja antaa voimaa.

**Jos odotat elämästä hyvää
ja toivot pitkää ikää,
niin varo kieltäsi,
älä päästä huulillesi petoksen sanaa.
Karta pahaa ja tee hyvää,
pyri sopuun, rakenna rauhaa!**

**PSALMI
34:13-15**

EELA-VAUVA MUUTTI NUORENPARIN ELÄMÄN

*Emilia ja Oskari Lahti elävät tuoreen
äidin ja isän arkea*

TEKSTI RIINA PELTOMÄKI

Nuoren avioparin elämä muuttui kertaheitolla, kun heistä tuli äiti ja isä. Pomarkkulaissyntyinen Emilia Lahti (os. Uusitalo) ja Yhdysvaltojen kautta Noormarkkuun varttumaan päätynyt Oskari Lahti ovat saaneet maaliskuun lopulla syliinsä todellisen ihmeen. Nykyisin pariskunta asuu Porissa, ja he opettelevat suloisen tyttövauvan kanssa perhearkea.

-Olimme Pomarkun lukiossa samalla luokalla, ja oikeastaan silloin tutustuimme toisiimme. Toisella vuosikurssilla ollessamme tutustuminen johti seurusteluun. Kihloihin menimme Heinäkuussa 2015 ja naimisiin Helmikuussa 2016, Emilia ja Oskari kertovat.

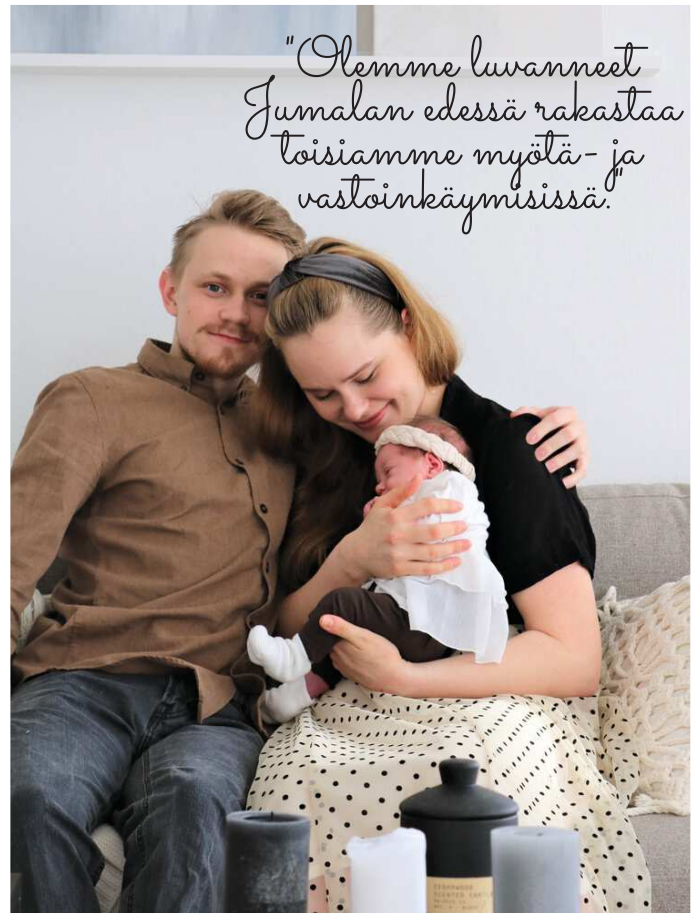
Emilia sanoo ihastuneensa Oskarin ulospäinsuuntautuneisuuteen, rehellisyyteen, ystävällisyyteen sekä huumorintajuun. Oskari taas tunnustaa ihastuneensa Emilian lempeään ja onnelliseen katseeseen sekä hänen valloittavaan nauruunsa.

- Avioliitto on meille tärkeä asia, sillä se on Jumalan edessä tehty lupaus rakastaa toista myötä- ja vastoinikäymisissä. Avioliiton myötä olemme sitoutuneet toisiimme lopun iäksi. Lupaus olla yhdessä aina luo turvaa parisuhteeseen.

Vanhemmuiden tuoma kiitollisuus täyttää mielen

Haastatteluhetkellä vain reilun viikon ikäinen, pieni Eela-tyttö on laittanut elämän kerralla uusiksi. Emilian ja Oskarin arki on nyt uuden opettelua ja pienen vauvan tahdissa elämistä.

- Tuntuu aivan käsittämättömältä, miten Jumala on pienen Eelankin luonut ja tuonut keskuuteemme. Tunnen syvää kiitollisuutta, ja koen, että elämäni on suunnattomasti siunattu. Uskon, että monen esirukoukset ovat kantaneet raskausajasta tähän asti ja kantavat edelleen tulevaisuudessa, Emilia pohtii.

- Tunnen hyvin pitkälti samoin kuin vaimoni. Olen onnellinen saatuani tämän pienen ihmeen elämäni, ja olen hänestä ja hänen terveydestään suunnattoman kiitollinen. Samalla koen tietynlaista ylpeyttä siitä, kuinka olen vaimoni kanssa saanut olla synnyttämässä uutta elämää ja saan olla mukana kasvattamassa tätä Jumalan luomaa ainutlaatuista ihmettä, Oskari kuvailee syvä kiitollisuuden ääni sanoissaan.

Luottamus Jumalaan on kuulunut Emilian elämään jo aivan lapsesta asti, ja samaan turvalliseen ilmapiiriin hän haluaa olla kasvattamassa omaa lastaankin.

- Synnyin uskovaan kotiin. Kävimme paikallisessa helluntaiseurakunnassa. Sain oppia Jeesuksesta seurakunnan pyhäkoulussa, lastenleireillä, sekä vanhempien kautta arkielämässä. Olin vasta 6-vuotias, kun kotona halusin omasta tahdostani tehdä uskonratkaisuni. Niinpä äiti ja isä rukoilivat kanssani. Sain pyytää synnit anteeksi ja sain ottaa vastaan uskon Jeesukseen. Tuo pienenä tyttönä tekemäni ratkaisu on ollut kestävä, Emilia kertoo omaa hengellistä taustaansa.

*"Tuntuu aivan käsittämättömältä,
miten Jumala on pienen Eelankin
luonut ja tuonut keskuuteemme."*

EMILIA LAHTI

Oskari sen sijaan on kuulunut luterilaiseen perheeseen. Hänelle henkilökohtainen usko ei ole ollut lapsesta asti yhtä selvä asia kuin vaimolleen, mutta asian ymmärrettyään hänkin on saanut turvata koko elämänsä Jumalaan.

- Hengellisyys kuului lapsuuteeni, mutta ei kylläkään yhtä voimakkaasti kuin vaimoni lapsuuteen ja nuoruuteen. Lapsena asuessani Yhdysvalloissa oli siellä hengelliset asiat hyvin voimakkaasti esillä. Suomessa kävin rippikoulun ja elin tavallista luterilaisen nuoren elämää. Lukioikäisenä, kun tapasin Emilian, sai tämä minut miettimään tosissani uskonasioita. Lopulta sitten eräänä kertana rukoilin Emilian kanssa, että haluan syntini anteeksi ja haluan olla uskossa Jeesukseen.

Vaikeuksien keskellä nuori perhe turvaa Jumalaan

Vaikka maailma myllertää tällä hetkellä kovasti ja tulevaisuus vaikuttaa näin yhtäkkiä kovinkin epävarmalta, Lahden perhe turvaa elämänsä Jumalaan, Jeesuksen ristillä tekemän sovitustyön kautta.

- Niin kauan, kun olemme uskossa häneen, ei meillä ole maan päällä mitään pelättävää. Jumala varmasti kutsuu monia näinä aikoina puoleensa. Uskomme, että Jumala on antanut tämän ajan myös meille uskoville, jotta meillä olisi konkreettisesti enemmän aikaa olla hänen yhteydessään ja sitä kautta rakentua uskossamme, nuoripari pohtii.

MITEN SELVIYTYÄ EPÄVARMOISSA OLOSUHTEISSA?

TEKSTI SAMI LAHTI

Huominen ei ehkä olekaan sellainen, kuin eilen ajattelimme. Meistä riippumatta olosuhteet muuttuvat. Miten me sopeudumme tilanteeseen?

Tämä riippuu siitä, mihin uskomme. Jos uskomme kohde oli tulevaisuus, jonka piti aueta huomenna vielä parempana kuin tänään, petyimme jo. Jos uskomme kohde oli oma itsemme, joutuu sekin kohtaamaan voittajansa, kun asiat muuttuvat meistä riippumatta. Jos uskomme kohde oli vankka talous, on senkin yllä synkkiä pilviä, jopa suunnatonta pelkoa. Jos uskomme kohde oli vakaa työ, ei siitäkään kukaan tiedä enää mitään. Miten voimme selviytyä epävarmoissa olosuhteissa?

Hyvissä olosuhteissa selviytyy tuurilla, mutta myrskyssä hukkuu taitavakin. Vastaus on, että meidän pitää valita uskomme kohde tarkoin. Voimme selviytyä uskomalla johonkin, mikä ei muutu olosuhteiden mukana. Lyömällä luottamuksemme kiinni järkäleeseen, joka ei huoju eikä horju, vaikka myrsky löisi kaiken muun lakoon.

Tällainen uskon kohde on Luoja Jumala - Kristus-kallio. Hän ei ole maailman olosuhteiden armoilla, sillä Hän on luonut kaiken ulkopuolelta. Hän on ollut olemassa jo ennen kuin universumia olikaan. Hän on totuus ja siten sama aina, sillä totuus on muuttumaton. Hän ei sairastu, ei jätä työtä tekemättä eikä ole varaton.

Jumala ei ole mielikuvituksesi tuotetta etkä voi 'luoda' omaa jumalaasi. Silloin uskoisit taas itseesi ja kun olosuhteet käyvät ylivoimaisiksi, kaatuisi 'jumalasi' muiden mukana.

Jumala on antanut ilmoituksen itsestään ja käyttänyt tähän tuhansia vuosia aikaa, ilmoittanut tulevia tapahtumia satoja tai tuhansia vuosia ennen niiden tapahtumista, jotta voisit ymmärtää Hänen olevan todellinen Kaikkivaltias Jumala eikä mikään hengellinen korvaan kuiskuttelija.

*Hyvissä olosuhteissa selviytyy
tuurilla, mutta myrskyssä
hukkuu taitavakin.*

SAMI LAHTI

RAAMATTU ANTAA TÄSMÄLLISEN JA TÖTUUDELLISEN ILMOITUKSEN

Raamattu antaa kolme avainta selviytymiseen epävarmoissa olosuhteissa: usko, kaste ja parannuksen teko eli synnillisestä elämästä luopuminen. Mikään näistä yksin tai kaksin ei pelasta - ainoastaan kaikki kolme yhdessä.

Uskon kohde on Jeesus, Jumalan ihmiseksi syntynyt Poika. Synti aiheuttaa eron Jumalasta, ja Raamatun mukaan synnistä seuraa vain kuolema. Onneksi Jumala sallii sijaisuhrien. Näin on ollut alusta asti. Siksi aikoinaan eläimiä uhrattiin synnintekijän puolesta. Enää ei tarvitse, sillä Jumalan Poika itse uhrasi itsensä sovittaakseen jokaisen Häneen uskovan välit Jumalan kanssa. Jokainen saa rauhan Jumalan kanssa Jeesuksen kautta.

Kasteessa otat vastaan Jeesuksen nimen, vanha elämäsi kuolee hänen kanssaan ja uudestisyntynyt häneen, siirryt Jumalan valtakunnan kansalaiseksi ja puuet päällesi hänen uniformunsa.

TARVITSEMME PARANNUSTA

Ilman parannusta et selviä. Tämän kuvaa hyvin esimerkiksi Apostolien tekojen luku 8, jossa Simon-niminen mies sekä uskoi että oli kastettu, mutta silti Apostoli Pietari toivotti hänet kadotukseen vilpillisen mielensä tähden.

Raamattu on opas, rohkaisija ja voima vaikeina aikoina. Lue sitä. Aloita esimerkiksi Johanneksen evankeliumista, joka on kirjoitettu, jotta voisit uskoa. Tutustu mihin Jeesus sinut kutsuu, sillä hän on jo siirtonsa tehnyt pelastaakseen sinut.

Mikä on sinun vastauksesi?

"JUMALAN POIKA ITSE
UHRASI ITSENSÄ
SOVITTAAKSEEN
JOKAISEN HÄNEEN
USKOVAN VÄLIT
JUMALAN KANSSA."

USKON ABC+

MITEN VOIN TULLA USKOON?

A

Tunnusta, että tarvitset Jeesusta

Kukaan meistä ei ole niin hyvä ihminen, että pääsisi Jumalan luomilla teoillaan. Taivaaseen on vain yksi tie: JEESUS KRISTUS. Jeesus kuoli ristillä ja sovitti sinunkin syntisi. Jeesus nousi kuolleista, jotta meillä olisi iankaikkinen elämä.

B

Tunnusta Jumalalle rikkomuksesi

Jokainen ihminen on tehnyt syntiä Jumalaa vastaan. Syntimme ovat esteenä meidän ja Jumalan välillä. Tunnustamalla syntimme tie on jälleen avoin. Kerro Jumalalle omin sanoin tai lainaa näitä sanoja:

Taivaallinen Isä. Anteeksi, että olen tehnyt syntiä sinua vastaan. Uskon, että Jeesus kuoli minun puolestani ja sovitti minun syntini. Haluan antaa koko elämäni Jeesukselle ja kulkea Jumala sinun tahtosi mukaan. Jeesus, sinä olet Herrani ja Jumalani. Amen.

C

Saat syntisi anteeksi uskomalla Jeesukseen

Usko ei ole kiinni tunteista, vaan se on ennen kaikkea järkipäätös. "Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämässäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut." (Room. 10:9.)

+

Opettele lukemaan Raamattua ja tutustu muihin uskoviin

Jotta uskonelämäsi pääsee syventymään, ole yhteydessä muiden uskovien kanssa ja ennen kaikkea rukoile ja lue Raamattua, sillä se on tapa pitää yhteyttä Jumalan kanssa.

Katso NÄKÖISLEHTI

OSOITTESSA DIGILEHTI.PHSRK.FI

LÄHETÄ TOIMITUKSEEN

risuja tai ruusuja lukemastasi. Olemme kiinnostuneita tietämään, mikä juttu oli erityisesti mieleesi.

Yhteydenotot **info@phsrk.fi**

